

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19.
Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 37. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 26 stycznia 1937 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 38. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dn. 21 stycznia 1937 r. L. D. IV. 32019/3/36 w sprawie zmiany wzorów zaświadczeń wywozowych, wystawianych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

37.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 stycznia 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc luty 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

—oOo—

38.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 stycznia 1937 r.

L. D. IV. 32019/3/36

w sprawie zmiany wzorów zaświadczeń wywozowych, wystawianych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Do

wszystkich Dyrekcji Cel, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

W związku z upoważnieniem Państwowego Instytutu Eksportowego do wydawania zaświadczeń wywozowych, wystawianych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu (Monitor Polski Nr 285 z dnia 7 grudnia 1936 r. Przedruk w Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 3 r. 1937 w dziale nieurzędowym), ulegną częściowej zmianie teksty zaświadczeń na wolny od cła wywóz towarów oraz zaświadczeń eksportowych na wywóz za zwrotem cła niektórych towarów, a mianowicie: w nagłówku nazwa instytucji wystawiającej zaświadczenie „Ministerstwo Przemysłu i Handlu” zostanie uzupełniona podtytułem „Państwowy Instytut Eksportowy”, podpisy zaś na zaświadczeniach „Naczelnik Wydziału” i „Referent” będą zastąpione podpisem „Dyrektor”.

Podając o powyższym do wiadomości urzędów celnych, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu wyjaśnia:

1) począwszy od 1 lutego 1937 r. będą wystawiane tylko zaświadczenia zawierające wspomniane zmiany;

2) zaświadczenia wystawione przed 1 lutym r. b. zachowują ważność w terminach w nich podanych, chociażby i nie zawierały wymienionych zmian;

3) aż do wyczerpania starych zapasów blankietów zmiany, o których mowa, będą uskuteczniane przez umieszczanie na dawnych blankietach odpowiednich nadruków (ew. w formie pieczętki);

4) wzory podpisów Dyrektora i jego zastępców prześle urzędowi bezpośrednio Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

Dnia 29 b. m. po południu odbyło się pod przewodnictwem Pana Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoja Składkowskiego posiedzenie Rady Ministrów, poświęcone uchwaleniu szeregu rozporządzeń wykonawczych. M. in. uchwalone zostały następujące rozporządzenia Rady Ministrów: O dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego, o przekazywaniu składek za pracowników umysłowych i łączeniu uprawnień emerytalnych oraz rozporządzenie wykonawcze do ustawy o obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej z dnia 15 marca 1934 r., rozwijające także uprawnienia inspektora obrony powietrznej Państwa.

P. Prezes Rady Ministrów przyjął wczoraj prezesa P. K. O. dr Grubera, następnie pos. Krzczunowicza, z kolei delegację parlamentarną grupy regionalnej woj. łódzkiego w osobach pos. Waszkiewicza, pos. Wadowskiego, pos. Karśnickiego, pos. Grętkiewicza i pos. Wymysłowskiego, wreszcie p. Melchiora Wańkowicza.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Z powodu panującej grypy Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zarządziło zamknięcie wszystkich szkół powszechnych i średnich w Warszawie na okres od 31 stycznia do 3 lutego włącznie. Co do innych miejscowości zarządzenia wydadzą w miarę potrzeby kuratorowie okręgów szkolnych w zakresie powyższego terminu. Akcja dożywiania może być przeprowadzona w tym czasie niezależnie od nauki szkolnej pod warunkiem unikania masowego zbierania dzieci.

W dniu 29 b. m. odbyła się w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego konferencja z naczelnikami biur personalnych w kuratoriach, mająca na celu omówienie zasad zatrudniania przy organizacji przyszłego roku szkolnego bezrobotnych kandydatów na nauczycieli w publicznym szkolnictwie powszechnym. Wobec wprowadzenia do preliminarza budżetu państwowego na rok 1937/38 4000 nowych etatów nauczycielskich w dziale szkolnictwa powszechnego, należy przewidywać, że po uchwaleniu budżetu przez ciało ustawodawcze i po doliczeniu około 1500 stanowisk nauczycielskich, opróżnionych na skutek ubytku naturalnego, władze szkolne będą mogły w przyszłym roku zatrudnić 5500 nauczycieli. Ponieważ liczba zarejestrowanych kandydatów, pozostających bez pracy dochodzi do 10500, stan bezrobocia wśród kandydatów nauczycielskich ulegnie od przyszłego roku szkolnego wybitnemu zmniejszeniu.

W toku obrad ustalono roczniki, spośród których należy zatrudnić bezrobotnych kandydatów, z tym, że nauczycieli młodszego rocznika można zatrudnić dopiero po przyjęciu wszystkich kandydatów z rocznika starszego. W ten sposób w pierwszym rzędzie zatrudnieni będą bezrobotni kandydaci, którzy najdłużej czekają na posady.

Podobne zasady zatrudniania bezrobotnych przyjęte były w szkolnictwie w roku zeszłym i wykonywane bardzo skrupulatnie budziły zadowolenie wśród rzesz bezrobotnych nauczycieli.

Ustalono również, że kandydaci mogą starać się o posady tylko za pośrednictwem tych kuratoriów, na których terenie ukończyli zakłady kształcenia, nauczycieli.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmowej Komisji Budżetowej po dyskusji nad budżetem długów państwowych zabrał głos P. Wiceprezes Rady Ministrów i Minister Skarbu E. Kwiatkowski, który wygłosił następujące przemówienie:

„Nie chciałbym, ażeby powstało niecisłe wrażenie, że zadłużenie Państwa wobec wzmocnionego tempa prac inwestycyjnych wzrasta coraz intensywniej. Równowaga budżetu wzajemnego pozwoliła nam na osłabienie tempa zadłużenia. W r. 1936 mimo bardzo intensywnego ruchu inwestycyjnego zadłużenie wzrosło o około 200.000.000 zł podczas gdy w okresie 4-letni poprzednich wzrost sięgał rocznie 400 — 450 milionów. Tempo więc wzrastania znacznie zmalało. Dzięki temu w chwili obecnej wszystkie banki tak państwowe jak i prywatne wykazują na ogół stosunkowo dużą płynność. Oczywiście na wiosnę, gdy przyjdzie okres wybitnego wzmoczonego ruchu inwestycyjnego, płynność ta przejściowo zmaleje, by wzmożyć się na nowo w okresie naturalnego zawieszenia prac inwestycyjnych.

Stanowisko Rządu co do sprawy dewaluacji jest znane. Podchodząc do zagadnienia dewaluacji pamiętać należy, że ma ono swoje pasywa i aktywa. Stanowisko moje do tego zjawiska starałem się oprzeć nie na takiej, czy innej, zbyt abstrakcyjnej doktrynie ekonomicznej, lecz na pewnych zjawiskach natury ściśle praktycznej, mając na względzie specjalne warunki, w jakich znajduje się Polska i jej gospodarstwo narodowe. Oczywiście, że dewaluacja mogłaby przynieść pewne plusy, jak wyrównanie cen w złocie do poziomu światowego, wzmoczenie ekspansji eksportowej itd. Jednak w rachunku konkretnym musimy pamiętać, że mamy zupełnie specyficzną strukturę przemysłu, że ponad to inną jest sytuacja w okresie niżki cen, jak to miało miejsce w czasie dewaluacji w niektórych innych krajach, a inną w czasie znacznej wyżki cen, w pierwszym rzędzie surowców, od których importu jesteśmy uzależnieni.

Przy obecnej więc rosnącej tendencji zwykłej cen obawiałyby się należało, że skok cen mógłby przekroczyć całą marżę dewaluacyjną. Państwa które przeprowadziły eksperyment dewaluacyjny w r. 1936, z uwagi na zwykłą cen otrzymały rezultaty dość różniące się od wyników procesów dewaluacyjnych w okresie ogólnej niżki cen światowych. Gdyby zarobki i płace zaczęły zwyklować w okresie, w którym wszyscy pozbawieni byliśmy rezerw, a więc Skarb Państwa i wszystkie przedsiębiorstwa gospodarcze (zarówno przemysłowe jak rolnicze), to oczywiście skutki dewaluacyjne byłyby zjedzone bardzo szybko. Przecież nie idzie o żadne teoretyczne oderwanie poziomu plac wewnętrznych w stosunku do innych krajów, ale raczej o stosunek poziomu cen w stosunku do złota. Tu leży istota zagadnienia. Dewaluacja miała być elementem, który miał zmniejszyć nacisk budżetu publicznego na życie prywatne. Po przeprowadzeniu bardzo skrupulatnych obliczeń doszliśmy do stwierdzenia, że operacja dewaluacyjna w okresie poważnych prac inwestycyjnych musiałaby wpłynąć na dalszy bardzo znaczny wzrost budżetu brutto i wytworzyć nowe silne napięcie deficytowe. Skoro nie byłoby rezerw na pokrycie tego deficytu i wobec wyczerpania rynku pieniężnego, nie pozostałoby nic innego, jak tylko zwaloryzować podatki, a jeżeliby przypadkiem przy tej bardzo śliskiej operacji posunięto się na przykład w poborach urzędniczych o krok za daleko, to musiano by podatki jeszcze nadwaloryzować. Oczywiście pogorszyłyby to mogło znacznie całą sytuację w Polsce. Nasz ustrój gospodarczy reaguje znacznie czulej i szybciej, aniżeli w innych państwach, na przykład dziś jeszcze w Szwajcarii ceny podnoszą się bardzo powoli, a u nas na sam odgłos dewaluacji dokonanej za granicą, mimo oświadczeń Rządu, że dewaluacji nie będzie, ceny zaczęły tak zwyklować, że zmuszeni byliśmy je hamować nawet środkami mechanicznymi. Dlatego też stanowisko Rządu w sprawie